Ο ΑΘΗΝΩΝ: ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΕΝΤΥΠΟ ΕΓΓΡΑΦΟ, ΘΕΩΡΗΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜΙΜΗ ΑΠΟΥΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΗΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ, ΜΕ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ. ΑΘΗΝΑ, Ο Γ ΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
GEORGIOS PAPADIMITRIOU
03/02/2026 11:32

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ: 471 /2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη δικαστή Μαλέσιου Ευδοξία, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και τη Γραμματέα Αναστασίου Αναστασία.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 7-10-2025 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Α] ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ – ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ: 1) και 2) κατοίκων , που παραστάθηκαν η πρώτη μετά και ο δεύτερος δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Ευστράτιου Νικολακέα, που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ – ΚΑΘ' ΗΣ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ: Της εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων με την επωνυμία «

» και τον διακριτικό τίτλο

με έδρα την με ΑΦΜ νομίμως εκπροσωπούμενης, ενεργούσας ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος και διαχειρίστρια των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία « », που εδρεύει στο και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 13-6-2025 ανακοπή τους,

που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό προσδιορίστηκε για να συζητηθεί στην αρχική δικάσιμο της 12-2-2036 και, ακολούθως, δυνάμει της από 24-9-2025 με λήση, κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό ΟΑΑ-90 και συζητήθηκε. Επίσης, ζητούν να γίνουν δεκτοί οι από 26-9-2025 πρόσθετοι λόγοι, που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό προσδιορίστηκαν για να συζητηθούν κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, εγγράφηκαν στο πινάκιο και συζητήθηκαν με αριθ. ΟΑΑ-95.

Β] ΤΩΝ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΩΝ – ΑΣΚΟΥΝΤΩΝ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ: 1) και 2) Ι , κατοίκων που παραστάθηκαν η πρώτη μετά και ο δεύτερος δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Ευστράτιου Νικολακέα, που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ – ΚΑΘ' ΗΣ ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΛΟΓΟΙ: Της εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων με την επωνυμία

Ι

και τον διακριτικό τίτλο

με έδρα την με ΑΦΜ νομίμως εκπροσωπούμενης, ενεργούσας ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος και διαχειρίστρια των απαιτήσεων της εταιρείας ειδικού σκοπού με την επωνυμία », που εδρεύει στο ; και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της , που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Οι ανακόπτοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 25-7-2025 ανακοπή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό προσδιορίστηκε για να συζητηθεί στη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό ΟΑΑ-

79 και συζητήθηκε. Επίσης, ζητούν να γίνουν δεκτοί οι από 26-9-2025 πρόσθετοι λόγοι, που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό , προσδιορίστηκαν για να συζητηθούν κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, εγγράφηκαν στο πινάκιο και συζητήθηκαν με αριθ. ΟΑΑ-94.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις νόμιμα κατατεθειμένες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά την παρ. 6 του άρθρου 632 ΚΠολΔ με την ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής μπορεί να σωρευθεί και αίτημα ακυρώσεως των πράξεων εκτελέσεως, οι οποίες ενεργούνται με βάση αυτήν, αν συντρέχουν και οι προϋποθέσεις του άρθρου 218 ΚΠολΔ. Προϋπόθεση της αντικειμενικής σώρευσης κατά το άρθρο 218 ΚΠολΔ είναι οι αξιώσεις στο σύνολό τους να υπάγονται λόγω ποσού στο δικαστήριο όπου εισάγονται. Αν μία από τις αθροιστικά σωρευόμενες δεν είναι χρηματικώς αποτιμητή, τότε δεν χωρεί συνυπολογισμός και το δικαστήριο θα εξετάσει αυτοτελώς την αρμοδιότητά του για κάθε μία από τις σωρευμένες απαιτήσεις και αν μεν είναι αρμόδιο, τότε θα τις κρατήσει, αν όχι τότε θα διατάξει τον χωρισμό και θα παραπέμψει την άλλη στο καθ' ύλη αρμόδιο δικαστήριο . Ερμηνεία Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, 2012, τόμος Α΄, υπό το άρθρο 218 παρ. 3, 5 και 6, σελ. 388]. Ωστόσο, βάσει της αρχής της οικονομίας της δίκης γίνεται δεκτό ότι, σε περίπτωση καθ' ύλην ή κατά τόπον αναρμοδιότητας του Δικαστηρίου, αν η αγωγή είναι προδήλως απαράδεκτη, αόριστη ή νομικά αβάσιμη, τότε δεν παραπέμπεται στο αρμόδιο δικαστήριο, αλλά επιβάλλεται η άμεση απόρριψή της από το αναρμόδιο δικαστήριο που έχει επιληφθεί αυτής [ΕφΔωδ 43/2020, ΕφΠειρ 237/2002, ΠΠρΡοδ 43/2019 ΝΟΜΟΣ, ΠΠρΘεσ 9137/2015 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ ό.π., ΠΠρΘηβ 75/2004 ΝΟΜΟΣ].

ΙΙ. Με την υπό κρίση Α ανακοπή, οι ανακόπτοντες ζητούν να ακυρωθεί, για τους αναφερόμενους σ' αυτή λόγους, α) η [redacted] διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία υποχρεώθηκαν να καταβάλουν στην καθ' ης το ποσό των 318.129,18 ευρώ πλέον τόκων και δικαστικών εξόδων και β) η από 22-5-2025 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι του αντιγράφου εξ απογράφου της ως άνω διαταγής πληρωμής και να καταδικαστεί η καθ' ης η ανακοπή στα δικαστικά τους έξοδα. Με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα σωρεύονται αντικειμενικά στο υπό κρίση δικόγραφο α) ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής εκ του άρθρου 632 ΚΠολΔ και β) ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης εκ του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Εκ των σωρευμένων ανακοπών η μεν ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής είναι χρηματικώς αποτιμητή (632 § 1 εδ. α ΚΠολΔ), η δε ανακοπή κατά της εκτέλεσης δεν είναι χρηματικώς αποτιμητή και, ως εκ τούτου, δεν χωρεί συνυπολογισμός. Η σώρευση αυτή είναι απαράδεκτη διότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 218 ΚΠολΔ. Ειδικότερα, το παρόν δικαστήριο είναι αρμόδιο καθ' ύλη μόνο για την εκ του άρθρου 933 ΚΠολΔ ανακοπή, αφού ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το ίδιο (άρθρα 7, 8, 9, 10, 14, 591 §1 εδ. α, 933 παρ. 1 ΚΠολΔ). Η έτερη σωρευόμενη ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ, που είναι χρηματικώς αποτιμητή, υπάγεται στην υλική αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου διότι το ποσό για το οποίο εκδόθηκε υπερβαίνει τις 250.000 ευρώ (άρθρα 7, 8, 9, 10, 14, 18, 591 §1 εδ. α, 632 § 1 εδ. α ΚΠολΔ). Πρέπει, επομένως, σύμφωνα με τη νομική σκέψη που προηγήθηκε, να διαταχθεί ο χωρισμός των ανακοπών, να παραπεμφθεί η ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ και οι πρόσθετοι αυτής λόγοι κατά της 8158/2025 διαταγής πληρωμής στο καθ' ύλη αρμόδιο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, που είναι κατά τόπο αρμόδιο ως το δικαστήριο του τόπου έκδοσής της (632 παρ. 1 ΚΠολΔ), να κρατηθεί και να εκδικαστεί η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ. Πλην, όμως, από την επισκόπηση των εγγράφων της υπόθεσης προκύπτει ότι η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στους ανακόπτοντες στις 26-5-2025, ενώ η ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ κατατέθηκε στη γραμματεία του παρόντος δικαστηρίου στις 17-6-2025 και επιδόθηκε στην καθ' ης αυθημερόν,

δηλαδή ασκήθηκε κατά την 16η εργάσιμη ημέρα μετά την επίδοση της διαταγής πληρωμής και, ως εκ τούτου, είναι εκπρόθεσμη. Μετά ταύτα, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, λόγω του ότι το απαράδεκτο είναι πρόδηλο, η ανακοπή του άρθρου 632 ΚΠολΔ δεν θα παραπεμφθεί στο ως άνω αρμόδιο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, αλλά, σύμφωνα με τις αρχές της οικονομίας της δίκης, θ' απορριφθεί από το παρόν αναρμόδιο δικαστήριο που έχει επιληφθεί αυτής. Ομοίως απορριπτέοι ως απαράδεκτοι είναι και οι πρόσθετοι λόγοι αυτής, λόγω του παρακολουθηματικού τους χαρακτήρα [ΠΠΛαρ 581/2000 ΝΟΜΟΣ, Σ.-Σ. Πανταζόπουλος, Η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, 5η έκδ., 2024, σ. 313 = sakkoulas-online]. Πρέπει, επομένως, ν' απορριφθεί η εκ του άρθρου 632 ΚΠολΔ ανακοπή και να επικυρωθεί η διαταγή πληρωμής. Περαιτέρω, η κρινόμενη εκ του άρθρου 933 ΚΠολΔ ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα αφού κατατέθηκε και επιδόθηκε πριν την εκκίνηση της προθεσμίας των 45 ημερών του άρθρου 934 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ [Α. Βαθρακοκοίλης, Η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ, 2022, σ. 54, αρ. 163 = sakkoulas-online]. Οι πρόσθετοι λόγοι αυτής έχουν ασκηθεί εμπρόθεσμα, διότι κατατέθηκαν στις 26-9-2025 και επιδόθηκαν στην καθ' ης αυθημερόν (άρθρο 585 παρ. 2 εδ. β, 933 παρ. 1 εδ. γ΄ ΚΠολΔ), παραδεκτώς δε εισάγονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (585 παρ. 2 εδ. β, 933 παρ. 1 εδ. γ΄ ΚΠολΔ) για να συζητηθούν με την προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (937 παρ. 3, 614 επ. ΚΠολΔ) και πρέπει να συνεκδικαστούν με την υπό κρίση ανακοπή, διότι, λόγω του παρακολουθηματικού τους χαρακτήρα, δεν είναι νοητή η αυτοτελής συζήτησή τους [Σ.-Σ. Πανταζόπουλος, Αναγκαστική Εκτέλεση, 2η έκδ., 2022, σ. 266-267 = sakkoulas-online]. Πρέπει, επομένως, η υπό Α ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ και το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων, που βάλλουν κατά της από 22-5-2025 επιταγής προς πληρωμή, να εξεταστούν ως προς το παραδεκτό και τη νομική βασιμότητα των λόγων τους. Σημειωτέον ότι οι λόγοι της, απορριφθείσας με την παρούσα, ανακοπής του άρθρου 632 ΚΠολΔ είναι ακριβώς ίδιοι με τους λόγους της ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ, πλην όμως δεν τίθεται ζήτημα εφαρμογής της διάταξης

του άρθρου 933 παρ. 4 ΚΠολΔ περί απόρριψης της, στηριζόμενης στους ίδιους λόγους, ανακοπής κατά της εκτέλεσης, διότι, στην προκείμενη περίπτωση, κατά την οποία η ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής απορρίφθηκε ως εκπρόθεσμη, δεν παράγεται δεδικασμένο παρά μόνο μετά τη δεύτερη επίδοση της διαταγής πληρωμής και τη μη άσκηση της ανακοπής του άρθρου 633 παρ. 2 ΚΠολΔ, [ΑΠ 1494/2003, ΕΑ 2428/1992 ΝΟΜΟΣ, πρβλ. ΕΑ 12665/1989, ΠΠΡόδ 61/2004 ΝΟΜΟΣ, Μάζης σε Κεραμέα/Κονδύλη/Νίκα, 2022, υπό το άρθρο 933, αριθ. 51, σελ. 232-233].

ΙΙΙ. Με την υπό κρίση Β ανακοπή οι ανακόπτοντες ζητούν ν' ακυρωθεί, για τους αναφερόμενους σ' αυτή λόγους, η υπ' αριθ έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης της ακίνητης περιουσίας τους, που ευρίσκεται στο , την οποία έκθεση συνέταξε ο και να καταδικαστεί η καθ' ης η ανακοπή στα δικαστικά τους έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η ανακοπή παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο ως το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης, αφού μετά την επίδοση της επιταγής ακολούθησαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας και συγκεκριμένα η επιβολή κατάσχεσης [άρθρα 933 §§ 1 και 3 ΚΠολΔ] για να συζητηθεί με την προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών [άρθρ. 937 παρ. 3, 614 επ. ΚΠολΔ]. Η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα αφού η κατάσχεση γνωστοποιήθηκε στους ανακόπτοντες στις 1-7-2025, ενώ η κρινόμενη ανακοπή κατατέθηκε στις 29-7-2025 και επιδόθηκε στην καθ' ης στις 30-7-2025, δηλαδή εντός της προθεσμίας των 45 ημερών από τη γνώση της επιβολής της κατάσχεσης από τους ανακόπτοντες (άρθρο 934 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ). Οι πρόσθετοι λόγοι έχουν ασκηθεί εμπρόθεσμα, διότι κατατέθηκαν στις 26-9-2025 και επιδόθηκαν στην καθ' ης αυθημερόν (άρθρο 585 παρ. 2 εδ. β, 933 παρ. 1 εδ. γ΄ ΚΠολΔ), παραδεκτώς δε εισάγονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (585 παρ. 2 εδ. β, 933 παρ. 1 εδ. γ΄ ΚΠολΔ) για να συζητηθούν με την

προκείμενη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (937 παρ. 3, 614 επ. ΚΠολΔ) και πρέπει να συνεκδικαστούν με την υπό κρίση ανακοπή, διότι, λόγω του παρακολουθηματικού τους χαρακτήρα, δεν είναι νοητή η αυτοτελής συζήτησή τους [Πανταζόπουλου Στ., Η ανακοπή κατά διαταγής πληρωμής, 2016, σελ. 286, 292, 293, 299, Σ.-Σ. Πανταζόπουλος, Αναγκαστική Εκτέλεση, 2η έκδ., 2022, σ. 266-267 = sakkoulas-online]. Πρέπει, επομένως, η ανακοπή και το δικόγραφο των πρόσθετων λόγων να εξεταστούν ως προς το παραδεκτό και τη νομική βασιμότητα των λόγων τους, συνεκδικαζόμενη με την υπό Α ανακοπή, λόγω συνάφειας κατ' άρθρο 31 παρ. 3-2- ΚΠολΔ, καθόσον η εκτέλεση επισπεύδεται με τον ίδιο εκτελεστό τίτλο (

) και την ίδια επιταγή προς πληρωμή (την από 22-5-2025 επιταγή), και διότι, έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 246 ΚΠολΔ, επιταχύνεται και διευκολύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων της.

IV. Με τον 1ο λόγο της υπό Α ανακοπής οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι η καθ' ης τους επέδωσε στις 22-10-2024 την από 18-10-2024 εξώδικη δήλωσή της με την οποία τους γνωστοποίησε ότι στις 3-10-2024 έκλεισε ο λογαριασμός εξυπηρέτησης του δανείου και τους κάλεσε να καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρο, το ποσό των 489.429,51 ευρώ, χωρίς όμως να καταγγείλει τη σύμβαση, με συνέπεια η σε βάρος τους απαίτηση να μην είναι, κατά τον χρόνο έκδοσης της διαταγής πληρωμής, ληξιπρόθεσμη και η αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται με την από 22-5-2025 επιταγή να είναι ακυρωτέα. Ο λόγος αυτός ελέγχεται μη νόμιμος. Με δεδομένο ότι το κλείσιμο του λογαριασμού της πίστωσης αποτελεί προϋπόθεση για το απαιτητό (ληξιπρόθεσμο) του καταλοίπου του αλληλόχρεου λογαριασμού [ΑΠ 1732/2022 ΝΟΜΟΣ], ενώ ο δοσοληπτικός λογαριασμός δια του οποίου εξυπηρετείται το τοκοχρεωλυτικό δάνειο έχει διαφορετική λειτουργία διότι, ως από τη φύση του, δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί με την τήρηση ανοικτού λογαριασμού, αφού δεν είναι απαιτητό από την αρχή το σύνολο του χρέους και κάθε δόση είναι διακριτή από τις υπόλοιπες και διατηρεί την αυτοτέλεια και ατομικότητα της [ΕφΠειρ 8/2020, ΕφΛαρ 15/2018 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, πρβλ. και

ΕφΛαρ 133/2019 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΕφΘεσ 3078/2002, ΕφΑθ 4272/2001 ΝΟΜΟΣ], τέτοιο δε ήταν και το δάνειο για το οποίο εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής και επισπεύδεται η αναγκαστική εκτέλεση, η αναφορά στην από 18-10-2024 δήλωση ότι η καθ' ης έκλεισε τον λογαριασμό, αληθής υποτιθέμενη, δεν ήταν κρίσιμη από νομική άποψη για το ληξιπρόθεσμο του δανείου. Κρίσιμο, όμως, ήταν το λοιπό περιεχόμενο της από 18-10-2024 εξώδικης δήλωσης της καθ' ης, που, κατά την ανακοπή, επιδόθηκε στις 22-10-2024. Με τη δήλωση αυτή, κατά τα διαλαμβανόμενα στο δικόγραφο της ανακοπής, η καθ' ης κάλεσε τους ανακόπτοντες, λόγω της υφιστάμενης υπερημερίας τους, να εξοφλήσουν ολόκληρο το οφειλόμενο κεφάλαιο 489.429,51 ευρώ. Η δήλωση αυτή, αληθής υποτιθέμενη, συνιστά ρητή καταγγελία της συμβάσεως του δανείου, για την οποία δεν απαιτούνται πανηγυρικές εκφράσεις [ΑΠ 2110/2013 ΝΟΜΟΣ] και τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από τους ανακόπτοντες είναι απορριπτέα ως μη νόμιμα.

V. Για το ορισμένο της αιτήσεως για την έκδοση διαταγής πληρωμής βάσει οριστικού καταλοίπου από σύμβαση αλληλόχρεου ή ανοικτού λογαριασμού ή σύμβασης έκδοσης πιστωτικού δελτίου ή δανειακής σύμβασης μετά τραπέζης αρκεί να αναφέρεται η σύμβαση μεταξύ των διαδίκων, η συμφωνία περί αναγωγής των βιβλίων της τράπεζας σε έγγραφο απόδειξης της απαίτησης και του ύψους αυτής, το οριστικό κλείσιμο ή η καταγγελία της σύμβασης και το ύψος του οριστικού καταλοίπου, καθώς και το απόσπασμα κίνησης του λογαριασμού από την έναρξή του ή από την τελευταία αναγνώριση έως το οριστικό κλείσιμο [ΑΠ 852/2023 www.areiospagos.gr, ΑΠ 1268/2022, ΑΠ 1006/2022, ΑΠ 196/2020, ΑΠ 1071/2017, ΑΠ 1512/2006, ΑΠ 192/2005, ΑΠ 1432/1998, ΑΠ 1215/1995, ΑΠ 1106/1994, ΕΑ 13/2024, ΕφΠειρ 436/2023 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 127/2019, ΕφΛαρ 331/2013 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ]. Διαταγή πληρωμής μπορεί να εκδοθεί και στην περίπτωση που λόγω της καταγγελίας του δανείου υπάρξει εξ αυτού οφειλή και ο δανειολήπτης δεν την πληρώνει. Στην περίπτωση αυτή, μεταξύ των ουσιαστικών και διαδικαστικών προϋποθέσεων για την έκδοσή της, είναι

αφενός η ύπαρξη χρηματικής απαίτησης του αιτούντος από ορισμένη έννομη σχέση και αφετέρου η απαίτηση αυτή καθώς και το ποσό της να αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο, όλα δε τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της, πρέπει να επισυνάπτονται στην αίτηση. Όταν το επικαλούμενο από τον αιτούντα έγγραφο δεν αποδεικνύει άμεσα την απαίτηση και το ποσό αυτής, η έκδοση διαταγής πληρωμής δημιουργεί διαδικαστικό απαράδεκτο, ανεξαρτήτως της ύπαρξης της απαίτησης και της δυνατότητας απόδειξης αυτής με άλλα αποδεικτικά μέσα. Ως έγγραφα για την απόδειξη της ύπαρξης της, από το τοκοχρεωλυτικό δάνειο, απαίτησής της, η τράπεζα μπορεί να επικαλεστεί και επισυνάψει στην αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, αποσπάσματα ή αντίγραφα ή φωτοτυπίες από τα εμπορικά της βιβλία ή εκτυπώσεις από τον ηλεκτρονικό της υπολογιστή των τηρούμενων μηχανογραφικά βιβλίων, αρχείων ή φακέλων που τηρεί η ίδια, όπως ειδικότερα τον τηρούμενο λογαριασμό εξυπηρέτησης του δανείου, εφόσον, όμως, έχει ειδικά συμφωνηθεί μεταξύ των συμβληθέντων ότι τα έγγραφα αυτά που σε περίπτωση λύσης της σύμβασης λόγω καταγγελίας της αποτυπώνουν την κίνηση και το υπόλοιπο στο οποίο ανέρχεται η οφειλή του δανειολήπτη προς την τράπεζα, θα επέχει θέση αποδεικτικού μέσου με ισχύ ιδιωτικού εγγράφου και συνεπώς θα αποτελούν πλήρη απόδειξη για την οφειλή και το ύψος της [ΑΠ 1432/2022 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ]. Σε περίπτωση τέτοιας συμφωνίας, στην αίτηση για την έκδοση διαταγής δεν είναι απαραίτητο, για το ορισμένο αυτής ή της διαταγής πληρωμής, να αναφέρονται σ' αυτήν τα επιμέρους κονδύλια πιστώσεων και χρεώσεων [ΑΠ 852/2023 www.areiospagos.gr, ΑΠ 1268/2022, ΑΠ 1006/2022, ΑΠ 196/2020, ΕΑ 13/2024, ΕφΠειρ 436/2023 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 127/2019, ΕφΛαρ 331/2013 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ]. Με τους 2°, 3°, 4° και 6° λόγους της ανακοπής οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι η διαταγή πληρωμής είναι άκυρη, διότι η απαίτηση είναι ανεκκαθάριστη καθόσον η αίτηση που υποβλήθηκε προς έκδοσή της ήταν αόριστη, αφού α) δεν προσδιορίζονται διακριτά οι καταβλητέοι τόκοι συμβατικοί, υπερημερίας και ανατοκισμού ούτε το επιτόκιο υπερημερίας, β) δεν προσδιορίζεται το επιτόκιο με το οποίο υπολογίστηκε το ποσό των 6756

CHF που φέρονται να οφείλουν από τον Μάιο του 2024 έως τις 3-10-2024 ούτε το ποσό των ελβετικών φράγκων στο οποίο οι τόκοι αντιστοιχούν μηνιαίως, γ) δεν προσδιορίζεται σ' αυτήν σε ποιο ποσό σε ευρώ αντιστοιχεί το κονδύλιο των 6756 CHF, την αοριστία δε επιτείνει, κατά τους ισχυρισμούς τους, το γεγονός ότι το ποσό αυτό κεφαλαιοποιήθηκε στις 3-10-2024 πριν τη μετατροπή της οφειλής σε ευρώ και δ) δεν προσδιορίζεται η ισοτιμία ευρώ – ελβετικού φράγκου πριν τη μετατροπή. Όλες οι παραπάνω αιτιάσεις είναι μη νόμιμες διότι καμία από τις παραπάνω αξιούμενες πληροφορίες δεν είναι στοιχείο του ορισμένου της αιτήσεως προς έκδοση διαταγής πληρωμής. Σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη, για το ορισμένο της αιτήσεως εκδόσεως διαταγής πληρωμής αρκούσε α) η αναφορά του συνολικώς οφειλόμενου ποσού, το ύψος του οποίου αποδεικνυόταν πλήρως από τα αποσπάσματα των εμπορικών βιβλίων της αιτούσας που αποτύπωναν την κίνηση του λογαριασμού από την υπογραφή της σύμβασης μέχρι το κλείσιμό του, σύμφωνα με τον σχετικό όρο 5.3 της από 16-7-2020 πρόσθετης πράξης της σύμβασης δανείου, το περιεχόμενο του οποίου όρου εκτίθεται στην διαταγή πληρωμής (σελ. 19), και β) η επισύναψη των αποσπασμάτων αυτών στην αίτηση. Δεν απαιτούνταν, επομένως, να εκτίθεται, στην αίτηση ή στη διαταγή πληρωμής, ούτε το επιτόκιο που εφαρμόστηκε, συμπεριλαμβανομένου και αυτού με το οποίο υπολογίστηκε το ποσό των 6756 CHF, ούτε το ποσό των τόκων συμβατικών ή υπερημερίας ή ανατοκισμού, ούτε το ποσό των ελβετικών φράγκων που αντιστοιχούν μηνιαίως στα 6756 CHF, ούτε σε ποιο ποσό σε ευρώ αντιστοιχεί το κονδύλιο των 6756 CHF, αφού τα κονδύλια αυτά περιλαμβάνονται στο επισυναπτόμενο στην αίτηση απόσπασμα, από το οποίο, κατά τη συμφωνία των διαδίκων, αποδεικνύεται η απαίτηση της αιτούσας τράπεζας [ΑΠ 196/2020 ΝΟΜΟΣ], ενώ η ισοτιμία ευρώ – ελβετικού φράγκου στις 3-10-2024 δημοσιεύεται στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο.

VI. Με τον 5ο και 8ο λόγο ανακοπής οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι η εισφορά του Ν. 128/1795, ενσωματωθείσα στο επιτόκιο, παρανόμως

εκτοκίστηκε και ανατοκίστηκε, με συνέπεια η απαίτηση να καθίσταται, λόγω της ενσωμάτωσης παράνομων χρεώσεων, ανεκκαθάριστη, η οφειλή αναπόδεικτη και η αίτηση προς έκδοση διαταγής πληρωμής αόριστη. Με το ως άνω περιεχόμενο ο λόγος κατά είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι η μετακύληση της εισφοράς του ν. 128/1975 δεν αντίκειται ούτε στο άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 128/1975 ούτε σε κανέναν άλλο απαγορευτικό κανόνα δικαίου, η δε εισφορά του Ν. 128/1975, όταν μετακυλύεται, όπως εν προκειμένω με βάση όσα εκθέτουν οι ανακόπτοντες, λογίζεται, κατά το άρθρο 293 παρ. 1 εδ. α΄ ΑΚ, ως τόκος και νομίμως ανατοκίζεται και κεφαλαιοποιείται μετά των λοιπών καθυστερούμενων τόκων [πρβλ. ΑΠ 123/2023, ΑΠ 1369/2022 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ]. Εξάλλου, ακόμη κι αν ήθελε υποτεθεί ότι ο εκτοκισμός και ανατοκισμός της εισφοράς του Ν. 128/1975 ήταν παράνομος, δεν θίγεται η απόδειξη της απαίτησης με έγγραφα ούτε και καθίσταται αυτή ανεκκαθάριστη, αλλά συνεπάγεται, απλώς, την ακυρότητα αντιστοίχου κονδυλίου της προσβαλλομένης διαταγής πληρωμής και, άρα, μερική ακύρωση αυτής κατά το αντίστοιχο ποσό [ΑΠ 123/2023, ΑΠ 695/2023, ΑΠ 669/2020 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ].

VII. Με τον 7ο λόγο της ανακοπής οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι το δάνειο εκτοκίστηκε με βάση το έτος των 360 αντί των 365 ημερών, με συνέπεια να έχουν επιβαρυνθεί με επιπλέον τόκους ύψους 1,3889% ημερησίως και ότι, εκ του λόγου τούτου, η οφειλή τους είναι μη νόμιμη, άλλως μη εκκαθαρισμένη και η απαίτηση της καθ' ης δεν αποδεικνύεται με έγγραφα. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος α) διότι η ακυρότητα ενός Γενικού Όρου Συναλλαγών (ΓΟΣ), και αληθής υποτιθέμενη, δεν πλήττει το κύρος όλης της σύμβασης ούτε την εξ αυτής απορρέουσα απαίτηση, εκτός αν συνάγεται ότι η σύμβαση δεν θα είχε επιχειρηθεί χωρίς το άκυρο μέρος (άρθρο 181 ΑΚ), δηλαδή αν συνάγεται ότι τα μέρη δεν θα επιχειρούσαν τη δικαιοπραξία χωρίς το άκυρο μέρος, αλλά απέβλεπαν σ' αυτή ως ενιαίο αδιάσπαστο σύνολο [ΑΠ 633/2023 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ], γεγονός που δεν επικαλούνται οι ανακόπτοντες και β) ακόμη κι αν αληθώς ενσωματώνονται στο κεφάλαιο της απαίτησης παράνομες χρεώσεις, δεν θίγεται η απόδειξη της

απαίτησης με έγγραφα ούτε και καθίσταται αυτή ανεκκαθάριστη, αλλά συνεπάγεται, απλώς, την ακυρότητα αντιστοίχου κονδυλίου της προσβαλλομένης διαταγής πληρωμής και, άρα, μερική ακύρωση αυτής κατά το αντίστοιχο ποσό [ΑΠ 123/2023, ΑΠ 695/2023, ΑΠ 669/2020 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ].

VIII. Με τον 9ο λόγο της ανακοπής οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι ευρέθηκαν στη δυσχερή θέση των δανειοληπτών σε ελβετικό φράγκο λόγω της ανατροπής της ισοτιμίας των δύο νομισμάτων, ότι αγόραζαν συνάλλαγμα από την τράπεζα σε τιμή υψηλότερη από την τιμή της πώλησής του, ότι επλήγησαν από την οικονομική κρίση, ότι η α΄ ανακόπτουσα είναι άνεργη, ότι ο β΄ ανακόπτων έμεινε άνεργος το χρονικό διάστημα από 18-12-2018 έως 22-8-2021, ότι ουδέποτε υπήρξαν υπερήμεροι και κάθε μήνα προέβαιναν σε καταβολή, ασχέτως αν αυτή ήταν ή όχι επαρκής, ότι η οφειλή των τόκων που οδήγησε στην καταγγελία του δανείου οφείλεται στο γεγονός ότι, σύμφωνα με τον όρο 2.7 της από 16-7-2020 πρόσθετης πράξης, εξοφλούσαν τις δόσεις στο ισάξιο σε ευρώ αντίτιμο του συναλλάγματος ελβετικών φράγκων, υπολογιζόμενο κατά την ημέρα πληρωμής της δόσης με βάση την ισοτιμία των νομισμάτων στη διατραπεζική αγορά συναλλάγματος, πλην όμως με τιμή υψηλότερη από την τρέχουσα τιμή που η Τράπεζα πωλεί το Ελβετικό Φράγκο κατά το Ημερήσιο Δελτίο Τιμών Συναλλάγματος της Τράπεζας, ότι η τιμή πώλησης του νομίσματος καθοριζόταν από την ίδια την Τράπεζα, δηλαδή ενδοτραπεζικώς, στον Πίνακα Δελτίου Συναλλάγματος της Τράπεζας τη συγκεκριμένη ημέρα, χωρίς να υφίσταται προηγούμενη ενημέρωση των δανειοληπτών και χωρίς συμμετοχή τους, ότι η διαχειρίστρια ουδέποτε απέστειλε επιστολή ενημέρωσης για το ακριβές ποσό της δόσης, κατά παράβαση του όρου 2.4 της ως άνω πρόσθετης πράξης, ότι ουδόλως τους πληροφόρησε ότι υφίστατο υπόλοιπο εξοφλήσεως παρά τήρησε σιγή έως την καταγγελία του δανείου, ότι η τράπεζα με τους αναφερόμενους στην ανακοπή όρους, που ήταν πανομοιότυποι στη σύμβαση και στις πρόσθετες πράξεις, τους υποχρέωσε σε παροχή προσημείωσης υποθήκης και σε παροχή ενεχύρου επί κοινής προθεσμιακής τους κατάθεσης προς εξασφάλιση της απαιτήσεώς της,

καθώς και σε ασφάλιση ζωής και ανικανότητας σε δική της ασφαλιστική εταιρία, υποχρεώνοντάς τους να καταβάλουν τα ασφάλιστρα σε ελβετικό φράγκο, χωρίς δικαίωμα των δανειοληπτών να παραλάβουν αντίγραφο του ομαδικού ασφαλιστηρίου, παρά μόνο αντίγραφο πιστοποιητικού ασφάλισης, με συνέπεια να μην μπορούν να αντιληφθούν τα υπέρογκα ποσά με τα οποία χρεώνονταν για ασφάλιστρα, ήτοι 234,31 ελβετικά φράγκα μηνιαίως, ότι οι ίδιοι διέθεταν ασφάλεια ζωής και ήδη από το 2023 ασφάλισαν τα ακίνητά τους σε ασφαλιστική εταιρία της επιλογής τους και γνωστοποίησαν αυτό στην τράπεζα, υπολαμβάνοντας ότι, ελλείψει εναντίωσής της, έχουν απαλλαγεί της καταβολής των ασφαλίστρων, τα οποία έπαυσαν να καταβάλουν, ότι ουδέποτε έλαβαν ειδοποίηση οφειλής ασφαλίστρων, ότι η διαχειρίστρια, εκ της καταβαλλόμενης από τους ανακόπτοντες δόση, πίστωνε πρώτα τα ασφάλιστρα, ακολούθως τους τόκους καθυστέρησης αυτών, εν συνεχεία τους τόκους κεφαλαίου και, τέλος, στο κεφάλαιο, αναλώνοντας ουσιαστικά τη δόση που οι ανακόπτοντες κατέβαλαν προς εξόφληση του τοκοχρεολυσίου, ότι, παρόλα ταύτα, δεν τους ενημέρωσε περί της δημιουργίας οφειλών, καταλήγοντας ότι, από όλα τα παραπάνω περιστατικά προκύπτει ότι η καταγγελία της σύμβασης δανείου από την καθ' ης ήταν καταχρηστική και καταχρηστικώς επισπεύδεται η σε βάρος τους αναγκαστική εκτέλεση, διότι υπερβαίνουν προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος. Με το ως άνω περιεχόμενο ο λόγος είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, διότι τα εκτιθέμενα περιστατικά, και αληθή υποτιθέμενα, συνιστούν αρνητικούς του δικαιώματος της καθ' ης ισχυρισμούς και δεν δύνανται να θεμελιώσουν ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως, αφού η τελευταία προϋποθέτει την ύπαρξη δικαιώματος (η άσκηση του οποίου υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του) και όχι την ανυπαρξία του [ΑΠ 542/2015 ΝΟΜΟΣ]. Ο ειδικότερος ισχυρισμός των ανακοπτόντων ότι η τράπεζα πωλούσε τα ελβετικά φράγκα σε τιμή υψηλότερη από εκείνη που η ίδια τα αγόραζε στην αγορά συναλλάγματος δεν δύναται να θεμελιώσει ένσταση από το άρθρο 281 ΑΚ, διότι η πρακτική αυτή είναι συνήθης και

εγγενής στην ελεύθερη οικονομία, αφού οι τράπεζες είναι κερδοσκοπικοί οργανισμοί και επιδιώκουν τον πολλαπλασιασμό των κερδών τους. Είναι, επομένως, λογικό και αναμενόμενο να πωλούν το συνάλλαγμα που οι ιδίες προμηθεύτηκαν σε τιμή υψηλότερη από την τιμή που το αγόρασαν, αυξάνοντας το κέρδος τους. Τούτο, ωστόσο, δεν αποκλείει η τιμή της πώλησης του συναλλάγματος από την τράπεζα στους προμηθευόμενους συνάλλαγμα να μην είχε διακυμάνσεις, να ήταν δηλαδή σταθερή κατά την ημέρα της καταβολής της δόσης από τους δανειολήπτες και, ως εκ τούτου, να μην μπορεί να γίνει λόγος για υψηλότερη ή χαμηλότερη τιμή πώλησης. Επομένως, ο αντίθετος ισχυρισμός των ανακοπτόντων, περί υψηλότερης τιμής κατά την ημέρα εξόφλησης της δόσης τους δεν δύναται να θεμελιώσει τον ισχυρισμό εκ του άρθρου 281 ΑΚ και είναι απορριπτέος ως μη νόμιμος, στηριζόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, δοθέντος, μάλιστα, ότι οι τιμές αυτές δεν προσδιορίζονται στην ανακοπή. Σε κάθε περίπτωση, οι δανειολήπτες είχαν, βάσει της σύμβασης, τη δυνατότητα να εξοφλήσουν τη δόση τους σε ελβετικά φράγκα, δηλαδή στο νόμισμα κίνησης του δανείου, τα οποία μπορούσαν, σύμφωνα με τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς, να προμηθευτούν, καταβάλλοντας το αντίστοιχο σε ευρώ ποσό, όχι από την τράπεζα Πειραιώς και με βάση την τιμή που η τελευταία τα πωλούσε, αλλά από άλλη τράπεζα ή ανταλλακτήριο με τιμή πιο ανταγωνιστική και, άρα, χαμηλότερη. Περαιτέρω, μόνο το γεγονός ότι η καταγγελία του δανείου και η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στους ανακόπτοντες, δεν συνιστά αυτή κατάχρηση δικαιώματος κατ' άρθρ. 281 ΑΚ, εφόσον δεν συνδυάζεται με άλλες περιστάσεις και ιδίως με προηγούμενη συμπεριφορά της καθ' ης από την οποία να έχει δημιουργηθεί σ' αυτούς, και μάλιστα ευλόγως, η πεποίθηση ότι η παραπάνω δεν πρόκειται να ασκήσει τα σχετικά δικαιώματά της ή ότι δεν έχει συμφέρον στην άσκησή τους, γεγονός το οποίο, άλλωστε, δεν επικαλούνται οι ανακόπτοντες. Εξάλλου, έλλειψη συμφέροντος δεν υπάρχει όταν ο δανειστής, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αποφασίζει, όπως έχει δικαίωμα, να επιδιώξει την είσπραξη της οφειλής του λόγω υπερημερίας του οφειλέτη πρωτίστως με την καταγγελία του δανείου και ακολούθως με την επίσπευση

αναγκαστικής εκτέλεσης, διότι προβαίνει στην άσκηση συμβατικού δικαιώματος που είναι συνυφασμένο με την ικανοποίηση θεμιτού συμφέροντος του, δηλαδή με την ελευθερία διαχείρισης περιουσίας του, τον τρόπο της οποίας μόνο αυτός μπορεί να αποφασίζει, εκτός αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, υπάρχει υπέρβαση, και μάλιστα προφανής, των αρχών της καλής πίστης, των χρηστών ηθών και του κοινωνικοοικονομικού σκοπού του δικαιώματος, όπερ συμβαίνει και όταν η συμπεριφορά του δανειστή που προηγήθηκε της άσκησης του δικαιώματός του, σε συνδυασμό με την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε στο μεσοδιάστημα, δημιούργησαν στον οφειλέτη την εύλογη πεποίθηση ότι ο δανειστής δεν θα ασκούσε το δικαίωμά του στον χρόνο που το άσκησε, με αποτέλεσμα η πρόωρη άσκησή του να προκαλεί επαχθείς συνέπειες στον οφειλέτη και να εμφανίζεται έτσι αδικαιολόγητη και καταχρηστική [ΟλΑΠ 5/2011, ΑΠ 1714/2022, ΑΠ 535/2015 ΝΟΜΟΣ], ή προκαλεί την έντονη εντύπωση αδικίας σε σχέση με το όφελος της πιστώτριας από την άσκηση του δικαιώματός της [ΑΠ 999/2019 ΝΟΜΟΣ], περίπτωση που, όμως, υπό τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο, δεν θεμελιώνεται εν προκειμένω. Πλέον συγκεκριμένα, οι ίδιοι οι ανακόπτοντες συνομολογούν ότι, κατά τον χρόνο της καταγγελίας, ήταν υπερήμεροι καθόσον δεν κατέβαλαν τα ασφάλιστρα, από τα οποία υπολάμβαναν ότι έχουν απαλλαγεί, χωρίς, όμως, κάτι τέτοιο να έχει συμφωνηθεί με την τράπεζα. Σε κάθε περίπτωση, η επίτευξη τέτοιας συμφωνίας με το πιστωτικό ίδρυμα παρίσταται αμφίβολη, δοθέντος ότι, κατά τη συναλλακτική πρακτική, σε περίπτωση επέλευσης του κινδύνου, δικαιούχος του ασφαλίσματος από το ομαδικό ασφαλιστήριο των δανειοληπτών είναι η τράπεζα και όχι ο δανειολήπτης, ενώ δικαιούχοι του ασφαλίσματος της ασφάλισης στην οποία προέβησαν οι ανακόπτοντες ήταν οι ίδιοι, έκαστο δηλαδή ασφαλιστήριο εξυπηρετεί τα συμφέροντα διαφορετικού διαδίκου. Περαιτέρω, πεποίθηση ότι η καθ' ης δεν θα ασκούσε το δικαίωμά της στον χρόνο που το άσκησε δεν θα μπορούσαν να διαμορφώσουν εύλογα οι ανακόπτοντες, στηριζόμενοι σε μόνη τη μακρά διάρκεια της συμβατικής σχέσης, καθόσον το πιστωτικό ίδρυμα αποβλέπει πρωτίστως στη διαρκή εξυπηρέτηση των απαιτήσεών του. Την

κρίση αυτή επιρρωνύει το γεγονός ότι, κατά τα διαλαμβανόμενα στο δικόγραφο της ανακοπής, η καθ' ης κατήγγειλε το δάνειο τον Οκτώβριο του 2024, τους κάλεσε να εξοφλήσουν τα οφειλόμενα και επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση τον Μάιο του 2025. Σημειωτέον ότι υποχρέωση της καθ' ης να ενημερώσει τους ανακόπτοντες περί της οφειλής τους δεν υπάρχει σε περίπτωση πού μεταξύ των διαδίκων συμφωνήθηκε δήλη ημέρα καταβολής: Επομένως, πέραν του ότι οι ισχυρισμοί των ανακοπτόντων είναι αρνητικοί του δικαιώματος της καθ' ης να καταγγείλει, ενώ θα έπρεπε για τη νομική βασιμότητα του υπό εξέταση λόγου καταρχάς να το συνομολογούν, σε κάθε περίπτωση, κατά τα διαλαμβανόμενα στο ίδιο το δικόγραφο, α) η οικονομική αδυναμία των ανακοπτόντων να εξυπηρετήσουν το δάνειο δεν ήταν πρόσκαιρη, αλλά διαρκής, αφού οι οφειλές τους είχαν πολλαπλώς ρυθμιστεί με τις αναφερόμενες στην ανακοπή πρόσθετες πράξεις, β) η ενεχυρασμένη απαίτηση, αληθώς υφιστάμενη, μόνο μερικώς εξυπηρετούσε τα οφειλόμενα, με αποτέλεσμα η οφειλή να έχει καταστεί ληξιπρόθεσμη και άρα επισφαλής, ενώ γ) το γεγονός ότι η πιστώτρια είχε εγγράψει προσημειώσεις υποθήκης, και αληθές υποτιθέμενο, δεν καθιστά καταχρηστική την επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης, αφού ο εκτελεστός τίτλος είναι απαραίτητος για την, μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης, ικανοποίηση του δανειστή, προς εξασφάλιση της απαίτησης του οποίου χορηγήθηκε η προσημείωση [πρβλ. ΑΠ 1472/2004, ΠΠρΑθ 526/2017 ΝΟΜΟΣ]. Μετά ταύτα, υπό τα εκτιθέμενα στην ανακοπή περιστατικά μόνο το γεγονός ότι η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης επιφέρει βλάβη, έστω και μεγάλη, στους ανακόπτοντες δεν αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος κατ' άρθρ. 281 ΑΚ, εφόσον οι ανακόπτοντες δεν εξυπηρετούσαν το δάνειο και, άρα, η καθ' ης δεν ενήργησε καταχρηστικά καταγγέλλοντας αυτό και επισπεύδοντας την εκτέλεση, απορριπτομένου του σχετικού λόγου ως ουσία αβάσιμου.

ΙΧ. Με τον 1ο και 5ο πρόσθετο λόγο ανακοπής, που αποτελούν ενιαίο τέτοιο, οι ανακόπτοντες ισχυρίζονται ότι Α] η καθ' ης στερείται ενεργητικής νομιμοποίησης να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση διότι κατά την έκδοση

της διαταγής πληρωμής α) ενώ προσκόμισε το παράρτημα που συνοδεύει την τροποποίηση – συμπλήρωση της αρχικής σύμβασης εκχώρησης με αριθ. πρωτ. δεν προσκόμισε το παράρτημα που συνοδεύει την αρχική από 12-9-2019 σύμβαση εκχώρησης, β) δεν προσκόμισε την με αριθ. πρωτ. περίληψη συμβάσεως διαχείρισης με την οποία τροποποιήθηκε η αρχική από 12-9-2019 σύμβαση διαχείρισης με αριθ. πρωτ. γ) η σύμβαση διαχείρισης, δυνάμει της οποίας νομιμοποιείται ενεργητικώς η καθ' ης, είναι άκυρη διότι δεν τηρήθηκε ο προβλεπόμενος στο άρθρο 2 παρ. 2 ν. 4354/2015 συστατικός τύπος ως προς το ελάχιστο περιεχόμενο της εν λόγω δικαιοπραξίας, αφού δεν αναφέρονται στην εν λόγω σύμβαση οι προς διαχείριση απαιτήσεις, το τυχόν στάδιο μη εξυπηρέτησης κάθε απαίτησης, καθώς και το ύψος της αμοιβής, ούτε προσκομίζεται το συνοδεύον αυτή παράρτημα, που να περιέχει την ένδικη απαίτηση και Β] ότι δεν αποδεικνύεται ότι η απαίτηση, για την οποία εκδόθηκε ο τίτλος και επισπεύδεται η εκτέλεση, μεταβιβάστηκε στην αλλοδαπή εταιρία ειδικού σκοπού αφού στη σύμβαση πώλησης με αριθ. πρωτ. όπως αυτή τροποποιήθηκε με την δεν αναφέρεται το τίμημα της πώλησης και ότι η καθ' ης έχει αναλάβει τη διαχείρισή της, η έλλειψη δε αυτή (αναφοράς τιμήματος) συνιστά απόδειξη περί της εικονικότητας της σύμβασης πώλησης του Ν. 3156/2003 με αποτέλεσμα να καλούνται σ' εφαρμογή αποκλειστικά οι διατάξεις περί εκχώρησης του ΑΚ.

Με το ως άνω περιεχόμενο ο λόγος είναι απορριπτέος ως προς το υπό Α α΄ σκέλος του ως ουσία αβάσιμος, διότι από την ανωμοτί κατάθεση της ανακόπτουσας και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζονται με νόμιμη επίκληση, μεταξύ των οποίων και το παράρτημα (σελ. 31 έως 180) που συνοδεύει την από 31-12-2019 σύμβαση εκχώρησης, η οποία τροποποίησε την αρχική από 12-9-2019 τέτοια και καταχωρίστηκε με αριθ. πρωτ. ) στο Ενεχυροφυλακείο Αθηνών, προκύπτει ότι η ένδικη απαίτηση για την οποία εκδόθηκε ο εκτελεστός τίτλος και επισπεύδεται η εκτέλεση κατά των ανακοπτόντων εμπεριέχεται στις περαιτέρω μεταβιβασθείσες από την Τράπεζα

Πειραιώς προς την με την από 31-12-2019 σύμβαση απαιτήσεις και δεν απαιτούνταν να προσκομιστεί έτερο παράρτημα με άλλες απαιτήσεις άλλων οφειλετών. Ωστόσο, ως προς το υπό Α β΄ σκέλος του ο λόγος αποδεικνύεται ουσία βάσιμος, διότι από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα προέκυψε ότι στα συνημμένα στην αίτηση για την έκδοση της διαταγής πληρωμής έγγραφα προσκομίστηκε α) η από 12-9-2019 με αριθ. πρωτ. σύμβαση ανάθεσης της διαχείρισης από την προς την β) η από 12-9-2019 με αριθ. πρωτ. τροποποιητική της πρώτης σύμβασης, με την οποία μεταβλήθηκε το πρόσωπο του διαχειριστή και στη θέση της Τράπεζας εισήλθε η

και γ) η από 10-5-2023 σύμβαση συμπλήρωσης με αριθ. πρωτ. με την οποία συμπληρώθηκαν οι όροι του Κεφαλαίου 2. Δεν προσκομίστηκε, ωστόσο, η από 14-7-2021 με αριθ. πρωτ. τροποποιητική της σύμβασης διαχείρισης σύμβαση, δυνάμει της οποίας μεταβλήθηκε αφενός η επωνυμία της διαχειρίστριας από

αφετέρου η έδρα της από την

. Η προσκομιδή της ως άνω τροποποιητικής της διαχείρισης σύμβασης ήταν αναγκαία, συμφώνως προς το άρθρ. 115 παρ. 3 του ν. 5072/2023, κατά το οποίο η εξαιρετική νομιμοποίηση του διαχειριστή απαιτήσεων που έχουν τιτλοποιηθεί σύμφωνα με τον ν. 3156/2003 (Α' 157), όπως στην προκείμενη περίπτωση, αποδεικνύεται μέσω των εντύπων που προβλέπονται στις παρ. 8 και 16 του άρθρου 10 του ν. 3156/2003, άρα και μέσω των μεταβολών της σύμβασης διαχείρισης (άρθρ. 10 παρ. 16 Ν. 3156/2003), όπως αυτές καταχωρίζονται στο δημόσιο βιβλίο του άρθρου 3 Ν. 2844/2000. Όπως όμως έγινε δεκτό, η μεταβολή της επωνυμίας και της έδρας της διαχειρίστριας δεν προσκομίστηκε

και, ως εκ τούτου, δεν αποδείχθηκε η μεταβολή της σύμβασης διαχείρισης. Μετά ταύτα, ο ως άνω 1ος πρόσθετος λόγος της υπό Α ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσία βάσιμος κατά το β΄ σκέλος του και να ακυρωθεί η ανακοπτόμενη επιταγή προς πληρωμή, παρελκούσης της εξέτασης των λοιπών λόγων της ανακοπής. Λόγω της ακύρωσης της επιταγής προς πληρωμή δυνάμει της οποίας επισπεύδεται η προσβαλλόμενη με την υπό Β ανακοπή διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, πρέπει η τελευταία να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η με αριθ. [redacted] έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, που [redacted]

Τέλος, η καθ' ης η ανακοπή πρέπει, κατ' αποδοχή του νόμιμου αιτήματος των ανακοπτόντων, να καταδικαστεί μέρος των δικαστικών εξόδων των τελευταίων, κατά τον λόγο της νίκης και ήττας εκάστου μέρους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ την από 13-6-2025 με α.κ. [redacted] υπό Α ανακοπή και τους από 26-9-2025 με α.κ. [redacted] πρόσθετους λόγους της, με την από 25-7-2025 με α.κ. [redacted] υπό Β ανακοπή και τους από 26-9-2025 με α.κ. [redacted] πρόσθετους λόγους της αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 13-6-2025 με α.κ. [redacted] υπό Α ανακοπή κατά [redacted] διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ την με [redacted] του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. [redacted]

ΔΕΧΕΤΑΙ την από 13-6-2025 με α.κ. [redacted] υπό Α ανακοπή και την από 25-7-2025 με α.κ. [redacted] υπό Β ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ α) την από 22-5-2025 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι του αντιγράφου εξ απογράφου διαταγή πληρωμής του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και β) την υπ' αριθ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, που

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή σε μέρος των δικαστικών εξόδων των ανακοπτόντων, τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους με την παρουσία της γραμματέα της έδρας στις 3 Φεβρουαρίου 2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μαγείου

Ευδοξία